

ת"ד 5859/09/19 - מתן טמל נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

ת"ד 5859-09-19 מדינת ישראל נ' טמל
תיק חיצוני: 162487/2019

בפני כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש/הנאשם מתן טמל
נגד מדינת ישראל
המשיבה/המאשימה
החלטה

רקע

במהלך הטיעונים לעונש הועלתה על ידי ב"כ המבקש/הנאשם בקשה בעל פה לחזרה מהודאה על פי סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

נגד המבקש/הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של סטייה מנתיב בנסיבות מחמירות, עבירה לפי תקנה 40 לתקנות התעבורה, תש"ל - 1970, נהיגה בקלות ראש עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961, התנהגות הגורמת נזק וגרם חבלה של ממש, עבירה לפי תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 + סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

על פי כתב האישום ביום 14.4.19 בסמוך לשעה 07:06, נהג המבקש/הנאשם באופנוע מסוג ימאהה מ.ר. 7840633 בכביש 40 מכיוון צפון לדרום והתקרב לצומת סירקין.

אותה שעה נהגה סגמן קרן ברכב מסוג יונדאי מ.ר. 1400911 בכביש 40 בכיוון נסיעת המבקש/הנאשם ועמדה בנתיב השתלבות מימין לאחר הצומת הנ"ל.

אותה שעה נהג עומר מנסור בטרקטור שופל מסוג וולוו מ.ר. 116330 בכביש 40 בכיוון נסיעת המבקש/הנאשם וחצה את הצומת הנ"ל בנתיב הימני בכיוון הנסיעה ישר לפני המבקש/הנאשם.

המבקש/הנאשם נהג בקלות ראש ולא נתן תשומת לב לדרך בכך שעקף רכב מימין לפני הכניסה לצומת, חצה את הצומת כאשר הוא עובר מנתיב הנסיעה הימני לשמאלי ולאחר שחצה הצומת, סטה ימינה מכיוון נסיעתו לנתיב ההשתלבות, לא הבחין ברכב היונדאי המעורב, אשר עמד בנתיב ההשתלבות ופגע בו.

כתוצאה מההתנגשות נזרק המבקש/הנאשם מהאופנוע ונפל לפני גלגלי הטרקטור המעורב.

כתוצאה מהתאונה נחבל המבקש/הנאשם חבלות של ממש. המבקש/הנאשם אושפז למשך 14 ימים ונזקק לשיקום.

כמו כן, רכב היונדאי המעורב והאופנוע, ניזוקו.

בתשובתו לכתב האישום, ביום 14.9.20 כפר המבקש/הנאשם בכך שנהגת היונדאי, קרן סגמן, עמדה בנתיב ההשתלבות ולא היתה בתנועה, בכך שנהג בקלות ראש ולא נתן תשומת לב לדרך ובכך שעקף רכב מימין, חצה את הצומת, כאשר הוא עובר מנתיב הנסיעה הימני לשמאלי ולאחר שחצה הצומת, סטה ימינה מנתיב נסיעתו, לנתיב ההשתלבות.

בפרוטוקול הדיון מיום 18.2.21, ביקש המבקש/הנאשם באמצעות בא כוחו לחזור בו מכפירה.

ב"כ הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון.

הודעתי לב"כ הצדדים ולמבקש/לנאשם כי אינני כבולה להסדר הטיעון וכי קיימת אפשרות שלא ייגזר על המבקש/הנאשם העונש המוסכם.

ב"כ המבקש/הנאשם הודיע כי "כתב האישום הוקרא לנאשם על ידי, הוא הבין אותו ומודה בעובדות שבכתב האישום במסגרת הסדר".

המבקש/הנאשם עצמו, הודיע בזו הלשון "כתב האישום הוקרא לי על ידי בא כוחי, הבנתי אותו ואני מודה בעובדות שבכתב האישום במסגרת הסדר".

עקב הודאת המבקש/הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום והדיון שעניינו טיעונים לעונש נדחה לבקשת ב"כ המבקש/הנאשם ליום 5.4.21.

ביום 5.4.21 הוגשה על ידי ב"כ המבקש/הנאשם בקשת דחייה, ומועד הטיעונים לעונש נדחה ליום 3.5.21.

בפרוטוקול הדיון מיום 3.5.21 נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 24.5.21 על מנת שב"כ המבקש/הנאשם יבדוק קיומו של רישום סיכום שקיים לטענתו לגבי תיקון עובדות כתב האישום, בהתאם לעובדות שעולות מהראיות, עניין זה לדבריו סוכם עם שלוחת התביעות הקודמת.

המשיבה/המאשימה הדגישה כי במידה ולדיון הבא לא תהא הסכמה כתובה מטעם התביעה, ההסדר שבתיק יותר על כנו, ללא תיקון כתב האישום.

בפרוטוקול הדיון מיום 24.5.21, ב"כ המבקש/הנאשם, ביקש לשמור לעצמו הזכות לטעון על פי סעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 בשלב הטיעונים לעונש.

בהעדר שירותי הקלדה, לאחר השעה 16:00, הטיעונים לעונש נדחו ליום 30.5.21.

בפתח הדין ביום 30.5.21, ב"כ המבקש/הנאשם, ביקש בעל פה לחזור בו מהודאתו. לטענתו, על פי סיכום בין ב"כ הצדדים, ההסדר היה אמור לכלול תיקון עובדות כתב האישום אך הדבר לא נרשם בתיק המשטרה ועל כן, המשיבה/המאשימה, לא מסכימה לתיקון כתב האישום וכל אחד רואה את ההסדר באופן שונה.

המשיבה/המאשימה בתגובתה לבקשה זו במעמד הדין, לא הסכימה לחזרה מהודאה. לטענתה, אין כל תיעוד לתיקון כתב האישום. במידה והיה סיכום כזה, היה עליו לבוא לכלל ביטוי עוד בעת החזרה מכפירה.

המסגרת המשפטית לחזרה מהודאה

1. המסגרת המשפטית לחזרה מהודאה מצויה בסעיף 153 לחסד"פ.

2. חזרת המבקש/הנאשם מהודאה טעונה רשות מבית המשפט, ומתן רשות זו מותנית בקיומם של "נימוקים מיוחדים שיירשמו". בסמכותו של בית המשפט לאפשר חזרה מהודאה בכל שלב של המשפט, כולל שלב הערעור (י. קדמי על סדר הדין בפלילים (כרך ב תשס"ג) 996, ה"ש 51, 999).

3. בעניין "הנימוקים המיוחדים", קבעה הפסיקה שאמנם לא מדובר ברשימה סגורה, אולם, הנסיבות בהן ישקול בית המשפט חזרה מהודאה הן חריגות. כך, למשל, כאשר קיים חשש שההודאה לא נעשתה באופן חופשי ומרצון או כאשר המבקש/הנאשם לא הבין את משמעות ההודאה וזו הושגה שלא כדין, או במקרים שבהם נפל פגם בהליך עצמו. למשל, כאשר הדרישות הדיוניות לא נשמעו או שהסנגור לא הסביר כנדרש את מהות ההודאה, או שהסנגור פעל משיקולים זרים, תוך הפרת אמונים כלפי לקוחו (ראה תפ"ח (מרכז)

13-06-15150 (פסקה 27) או שבית המשפט התעלם מחזרת המבקש/הנאשם מהודאה בשלב התסקיר או בשלב הטיעונים לעונש, מבלי לברר העניין (ראה ע"פ 3227/10 פלוגי נ' מדינת ישראל, ע"פ 3914/08 עאמר עסאלה נ' מדינת ישראל, ע"פ 1958/98 פלוגי נ' מדינת ישראל).

4. כמו כן נקבע בפסיקה, כי יש משקל למועד הבקשה לחזרה מהודאה, בהקשר לשאלה אם יש בעיותי הנבחר כדי להצביע על מניע מניפולטיבי מצד המבקש/הנאשם לנצל ההליך הפלילי בדרך לא ראויה כדי לשפר סיכוייו להקל בדינו (ע"פ 4988/07 רחמינוב נ' מדינת ישראל). עם זאת, המבחן המהותי לפיו תיחתך הסוגיה של חזרה מהודאה הוא "מבחן המניע", כאשר מבחן העיתוי, הוא כלי עזר משפטי המסייע בזיהוי המניע (רע"פ 445/16 בן זקן נ' מדינת ישראל).

5. להשלמת התמונה יצוין, כי על פי דעת הרוב בפסק הדין שניתן בע"פ 3754/91 סמחאתנ' מדינת ישראל (להלן "פסק דין סמחאת"), די בכך שהמבקש/הנאשם שינה טעמו לאחר ההודאה ומבקש לעמוד על חפותו כדי להתיר לו לחזור מהודאה, אולם, עמדה מקלה זו, היתה נכונה לנסיבות המיוחדות

שעלו מפסק הדין (התחשבות ברופא שההודאה היתה מקפחת את מטה לחמו וכל השנים הרבות שהושקעו בלימודים ובעבודה). ומכל מקום, אינה משקפת כיום את ההלכה בסוגיית החזרה מהודאה, שמבטאת קו נוקשה ומחמיר יותר ואף איננה רלוונטית לנסיבות המקרה דנן.

דין והכרעה

ראשית אבחן את טענתו של המבקש/הנאשם כי הודאתו ניתנה עקב סיכום בין ב"כ הצדדים לתיקון כתב האישום בהתאם לעובדות שעולות מהראיות.

הטיעון הועלה לראשונה במועד הקבוע לטיעונים לעונש.

הטיעון לא נתמך בתצהיר המבקש/הנאשם ואף לא של בא כוחו, כמתחייב מעצם הטענה שהועלתה.

על פי הודעת ב"כ המשיבה/המאשימה, בתיק החקירה אין תיעוד על סיכום לתיקון כתב האישום.

המבקש/הנאשם עמד בפני והודה בכתב האישום כפי שהוא במסגרת הסדר, הוא אף הצהיר כי

הבין את כתב האישום, כך גם בא כוחו.

הנסיבות שקדמו לבקשה מצביעות על כך שההודאה לא התקבלה כלאחר יד אלא לאחר הפעלת

שיקול דעת בליווי ייעוץ משפטי לכל אורך ההליך המשפטי, כאשר המבקש/הנאשם היה מיוצג

ומעורב בתהליך גיבוש ההסדר.

רק ביום שנקבע לטיעונים לעונש, ובחלוף כחודשיים וחצי ממועד הודאת המבקש/הנאשם בכתב

האישום, הוגשה בקשת דחייה לבירור סיכום תיקון כתב האישום .

המבקש/הנאשם חזר בו מכפירה לפני שלב ההוכחות ולאחר שבא כוחו קיים משא ומתן עם

המשיבה/המאשימה שגובש לכלל הסדר טיעון, לאחר שהתרשמתי שהמבקש/הנאשם הבין היטב

את משמעות ההודאה במסגרת ההסדר שגובש, הכל באופן שקול ובישוב הדעת.

אמנם, הבקשה הוגשה טרם נגזר דינו של המבקש/הנאשם בבית המשפט, אך עיתוי הגשת הבקשה, אין בו בלבד כדי לקבלה.

יש לזכור כי הבקשה הועלתה במועד הטיעונים לעונש.

לא מצאתי כל נימוק ממשי לבקשת המבקש/הנאשם לחזור בו מהודאה, לא תצהיר, הסבר, מסמך, המעיד כי היה סיכום כלשהו לתיקון כתב האישום.

על המבקש/הנאשם ובא כוחו שמתמחה בתעבורה, היה לבקש את תיקון כתב האישום בהתאם לסיכום, לכאורה, שסוכם עמו, לטענתו, לאחר החזרה מכפירה וטרם ההודאה בכתב האישום, דבר שלא קרה ורק לו הפתרונים.

על פי התרשמותי, לא קיים חשש כי ההודאה נעשתה שלא מתוך הבנה או שלא מתוך רצון טוב וחופשי.

התרשמתי שלא קיים חשש ממשי שההודאה ניתנה בניגוד לרצונו האמיתי ובניגוד לאמונתו הכנה של המבקש/הנאשם בחפזו.

התרשמתי כי בקשת המבקש/הנאשם לחזור בו מהודאתו אינה נובעת ממניע הנעוץ באמונתו הכנה בחפזו אלא מחשש מתוצאות הדיון וממידת הענישה.

עוד יצוין כי, לא מצאתי כי נגרם למבקש/לנאשם עיוות דין.

סוף דבר

ממכלול האמור ומשנחה דעתי כי לא נפל כל פסול בהודאת המבקש/הנאשם בכתב האישום

שהוקרא לו בבית המשפט, כאשר שוכנעתי כי ההודאה ניתנה מתוך רצון חופשי והבנה מלאה של הנטען כנגד המבקש/הנאשם, ללא לחץ, חיצוני או פנימי, לא בניגוד לאמונתו הכנה בחפזו, תוך הבנת תוכן ההודאה ומשמעותה, היתר גורף לחזור בו מהודאתו באשמה, פירוש, מתן היתר לסטות מנתיב ההליך הפלילי שהתגבש בהתאם להודאת המבקש/הנאשם ומהווה לטעמי מהלך מניפולטיבי, שיסודו בהערכות משתנות של סיכונים וסיכויים באסטרטגיה כזו או אחרת, ולכך, לא אתן ידי.

לא התרשמתי כי המדובר בבקשה כנה.

על כל פנים, אותם "נימוקים מיוחדים שירשמו" החיוניים להבטחת היציבות, הוודאות והאמינות החיוניים להליך הפלילי, לא הוכחו בעניינו של המבקש/הנאשם.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

קובעת לטיעונים לעונש בפני ליום 7.11.21 שעה 10:00

נוכחות המבקש/הנאשם חובה.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ב, 03 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.